

ISÄN TAHTO JA SEN TOTEUTTAJA

Joh. 6:37-51

37. Jokainen, jonka Isä antaa minulle, tulee minun luokseni, ja sitä, joka tulee minun luokseni, minä en ikinä heitä ulos.

38. Minä en ole tullut taivaasta toteuttamaan omaa tahtoani vaan **lähettäjäni tahdon**.

39. Lähettäjäni tahto on, etten kadota yhtäkään niistä, jotka hän on minulle antanut, vaan herätän heidät viimeisenä päivänä.

40. Minun Isäni tahto on, että jokaisella, joka näkee Pojan ja uskoo häneen, on iankaikkinen elämä. Ja minä herätän hänet viimeisenä päivänä."

41. Niin juutalaiset nurisivat häntä vastaan, kun hän sanoi: "Minä olen se leipä, joka on tullut alas taivaasta."

42. He sanoivat: "Eikö tämä ole Jeesus, Joosefin poika, jonka isän ja äidin me tunnemme? Kuinka hän voi sanoa: 'Minä olen tullut alas taivaasta'?"

43. Jeesus vastasi heille: "Älkää nurisko keskenänne.

44. **Ei kukaan voi tulla minun luokseni, ellei Isä, joka on minut lähettänyt, vedä häntä. Sen, joka tulee, minä herätän viimeisenä päivänä.**

45. Profeetoissa on kirjoitettu: 'Heistä kaikista tulee Jumalan opettamia.' Jokainen, joka on kuunnellut Isää ja oppinut häneltä, tulee minun luokseni.

46. Isää tosin ei kukaan ole nähnyt. Ainoastaan hän, joka on tullut Jumalan luota, on nähnyt Isän.

47. Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka uskoo, sillä on iankaikkinen elämä.

48. Minä olen elämän leipä.

49. Teidän isänne söivät mannaa autiomaassa, ja kuitenkin he kuolivat.

50. Mutta tämä on se leipä, joka tulee alas taivaasta, ettei kukaan, joka sitä syö, kuolisi.

51. Minä olen elävä leipä, joka on tullut alas taivaasta. Jos joku syö tätä leipää, hän elää ikuisesti. Ja se **leipä, jonka minä annan maailman elämän puolesta, on minun lihani.**"

Mitä tahdot?

Mitä Sinä tahdot? Mihinkä tahtosi suuntautuu? - Tahtosi suunta kertoo, mitä pidät tärkeänä ja tavoittelemisen arvoisena. Elämäsi suunta määräytyy siksi pitkälle siitä, mihin tahtosi ja tavoittelusi suuntautuu. Tosin usein joudut törmäyskurssille toisten tahtojen kanssa, jotka haluavat jotain aivan mutua kuin Sinä. Poliitikassa on viime kädessä tahtojen taistosta. Kuka päättää ja kenen tahto toteutuu. Suhteessa Jumalaankin on kysymys tahtovasta ihmisestä ja tahtovasta Jumalasta.

Moni suomalainen rakentaa omanarvontuntonsa siihen, kuinka hyvin hän onnistuu saamaan tahtonsa lävitse. Ellei voimavarojen puutteessa tai muiden lujempitahtojen paineiden keskellä saa tärkeissä asioissa tahtoaan lävitse, niin nostaaksemme omaa itseämme olemme valmiit käymään kovia arvovaltaistoja siitä, missä kulmassa kaapin tulee seistä omassa olohuoneessamme.

Sellaisillekin, joiden tahdon suunta näyttää vaihtuvan kuin tuuliviiri kulloistenkin tunnetilojen mukaan, oman tahdon läpi saaminen on tärkeää. Pidämme säällittävinä sellaisia ihmisiä, jotka ovat niin heikkotahtoisia, että painostamalla heidät saadaan tekemään melkein mitä tahansa.

Lujakaan tahto ei riitä

Sananlasku sanoo, että "lujan tahto vie läpi vaikka harmaan kiven". Elämän todellisuus ei kuitenkaan aina noudata lentäviä lauseita. Törmäämme enemmän tai myöhemmin muureihin, joiden läpi ei auta lujinkaan tahto. Monenlaiset elämän vaikeudet, ristiriidat, sairaudet ja ennen kaikkea kuoleman todellisuus eivät väisty, vaikka koko tahdonvoimamme marssitamme niitä vastaan.

Yllättävään vaikeuteen törmäämme myös uskonelämän alueella, kun saatamme aluksi kuvitella, että kristillisyyks voisi muka onnistua riittävän lujalla tahdolla. Mutta ajan mittaan huomaammekin, että ihmisen himot ja synnillinen luonto eivät olekaan meidän omalla tahdollamme hallittavissa puhumattakaan siitä, että saisimme toisten ihmisten vastaavat ominaisuudet tahdollamme kuriin.

Lankeemus oli totaalinen

Kun Jumala loi ihmiseen niin tunne-elämän, kyvyn ajatella kuin tahdonkin, ne kaikki on tarkoitettu käytettäväksi ja ovat itsessään hyviä ja välttämättömiä asioita. Mutta Jumala ei tarkoittanut, että mitään niistä käytettäisiin irrallaan persoonasuhteesta Häneen, Hänen ajatuksistaan ja Hänen tahdostaan. Kun ihminen syntiinlankeemuksessa lähti etsimään elämää Jumalasta erossa, sekä hänen tunne-elämänsä, tahtonsa ja ajattelunsa joutui synnin ja turmeluksen valtaan. Ihmisen koko olemus joutui synnin valtaan. Hänen ajattelunsa sumentui siinä määrin, että hän ylpeydessään kuvittelee ymmärtävänsä asioita oikein Jumalasta riippumattomanakin. Tiedeusko on sen tyypillinen ilmaus tänään. Hänen tunne-elämänsä vääristyi niin, että hän kuvittelee voivansa löytää sydäntä tyydyttävän ilon ja rakkauden ilman yhteyttä Jumalaan. Siksi aikamme ihminen etsii kaikenlaisia elämyksiä. Mutta toistuvasti hän joutuu kokemaan, miten hän on pitänyt tyhjää lasia huulillaan.

Tahtoelämän turmeluksesta kertoo taas se, että uskosta osaton ihminen saattaa kuvitella voivansa itse päättää, milloin hän voi tulla uskovaksi kristityksi. Hän kuvittelee voivansa ruveta uskovaiseksi sitten, kun häntä asia riittävästä kiinnostaa tai kun hän pitää sitä itselleen tarpeellisena. Sekä Raamattu että elämän kokemus kuitenkin osoittavat, että kukaan ei voi omilla päätöksillään, omalla tahdollaan eikä liioin myös omiin tunteisiinsa tai ajatuksiinsa vaikuttamalla löytää uskoa Jeesukseen Kristukseen.

Ihmiskeskeinen kristillisyytemme

Ihmisen ylpeä käsitys omista mahdollisuuksista näkyy myös tämän päivän suomalaisessa kristillisyydessä. Hengellisessä elämässämmekin lähes poikkeuksetta lähdemme liikkeelle ihmisestä. Ihmisen ongelmista, ihmisen tarpeista ja inhimillisistä tekniikoista saatamme sitten kyllä pyrkiä etenemään Jumalasuhteeseen ja saavuttaa näköalaa ylimaalliseen todellisuuteenkin, mutta yleensä pian jämähdämme taas itseemme ja elämään, jossa oma tahto, omat tunteet ja oma ajattelu hallitsevat.

Äärimmillään tämä ihmiskeskeisyys johtaa jopa siihen määrään asti, että ihminen alkaa sanella Jumalalle, millainen Hän saa olla ja mitä Hän saa tehdä, jotta Hän olisi tämän ajan Raamattunsa hyljänneille ihmiselle sopiva Jumala, niin kuin olemme taas viime aikoina saaneet lukea ja kuulla.

Jumalan tahto keskukseen

Raamatullinen kristinusko on jotain aivan muuta. Se lähtee liikkeelle ylhäältä Jumalan luota, tulee kyllä sitten suuressa rakkaudessaan ihmisen luo, mutta päättyy lopulta aina takaisin Jumalan kirkkauteen.

Tämän päivän teksti on kristallin kirkas kuvaus siitä, että ihmisten pelastus ei ole kiinni siitä, mitä ihmiset tahtovat, vaan siitä, mitä taivaallinen Isä tahtoo ja mitä Jeesus tahtoo. Kukaan ihminen ei voi uskoa eikä tulla Jumalan yhteyteen, ei omistaa syntien anteeksiantamusta eikä iankaikkista elämää muuten kuin siten, että Jumala tahtoo sitä.

Pyhän Kolminaisuuden yksi tahto

Kysymys on Jumalan Pyhästä Kolminaisuudesta, jossa Isä tahtoo. Poika tahtoo samaa mitä Isä ja lähtee toteuttamaan Isän tahdon. Sekä Isän että Pojan tahtoman ja toteuttaman pelastuksen Pyhä Henki tahtoo sitten lahjoittaa ihmisyydämiin. Pyhä Henki tahtoo tehdä niin, jotta uskon lahjan saaneet, Jeesuksen luokse tulleet saisivat iankaikkisen elämän ja viimeisenä päivänä pääsisivät ylösnousemukseen kuolleista. Pyhä Henki tekee sen, jotta Jeesus saisi luovuttaa oman pelastamansa ja kirkastamansa seurakunnan Isälle ikuisiksi perinnöksi, Isälle, joka oli jo ennen maailman perustamista luovuttanut tämän edeltä valitun suuren pelastettavien joukon Jeesuksen omaksi.

Isän ja Pojan tahto on yhteinen ja sama. Isä tahtoi Sinun pelastumistasi ja siksi Hän lähetti Poikansa Ihmiseksi. Jeesus ei kulkenut risti tuskien tietä ylösnousemuksen voittoon tahdottomana, vaan tahtoen juuri sitä, mitä Isä tahtoi. Hänen kuuliaisuutensa Isän pelastustahdolle oli Hänen sydämensä suunnatonta rakkautta Isää kohtaan. Hän tiesi, miten Isä iankaikkisessa valinnassaan ja kaikkietävyyydessään oli jo ennen maailman luomista armoapäätöksessään luovuttanut Jeesukselle niiden ihmisten joukon, jotka tulisivat uskomaan Häneen. Jeesus tahtoi samaa ja oli siksi valmis ilolla kulkemaan tuskien tien syntien sovittamiseksi. Jeesus toteutti Jumalan päätöksen Golgatan hirvittävällä hinnalla, koska se oli Isän tahto ja koska Hän tahtoi, mitä Isä tahtoi.

Tätä Jeesuksen tahtoa kuvaa myös lause Hänen ylimmäispapillisesta rukouksestaan: *"Isä, minä **tahdon**, että missä minä olen, siellä nekin, jotka olet minulle antanut, olisivat minun kanssani ja näkisivät minun kirkkauteni, jonka sinä olet antanut minulle, koska olet rakastanut minua jo ennen maailman luomista."* (Joh. 17:24)

Tässä rukouksessaan Jeesuksen ei tarvinnut sanoa: "Tapahtukoon Sinun tahtosi" koska Hänen tahtonsa oli Isän tahto.

Syy siihen, että Sinä voit päästä kerran taivaalliseen ylösnousemusruumiiseen kiittämään ja ylistämään kirkastettua Herraa ja ihmettelemään Hänen ihmeellistä kirkkauttaan ja Isän rakkautta Häneen, on pelkästään ja yksinomaan siinä, että Isä tahtoo sitä ja Jeesus tahtoo sitä ja Pyhä Henki tahtoo tehdä Sinut osalliseksi tästä kaikesta.

Isän tahdon sisältö

Tekstimme mukaan Isän tahto sisältää seuraavat asiat:

1. Jeesus ei tule hylkäämään eikä ajamaan luotaan ainoatakaan, jonka Isä on antanut Jeesukselle ja joka tulee siksi myös Jeesuksen luo.

Kukaan taas ei voi tulla Jeesuksen luo muulla tavalla kuin siten, että Isä vetää hänet. Isän vetäminen tapahtuu sillä tavalla, että Hän ilmoittaa sekä omassatunnossa, luonnossa, elämänkohtaloissa että lain ja evankeliumin sanassa itsensä. Pyhä Henki toimii evankeliumin sanan välityksellä ja vetää Jeesuksen luo ihmisen, joka on iankaikkisella armovalinnalla annettu jo iankaikkisuudessa Jeesuksen omaksi. Jeesuksen luo tuleminen on yksinkertaista uskoa, jossa ihminen jättää koko elämänsä Jeesuksen käsiin. Jeesus pyyhkii syntinsä tunnustavan ihmisen kaikki synnit pois ja lahjoittaa hänelle oman täydellisen ja iankaikkisen vanhurskautensa, antaa hänelle Pyhän Hengen ja uuden elämän.

2. Isä tahtoi sitä, että Jeesus tuli ihmiseksi, sovitti koko ihmiskunnan synnin Golgatan ristillä ja kukisti kuoleman ja perkeleen vallan ylösnousemuksellaan.

3. Isä tahtoo edelleen, että Jeesuksen tulee huolehtia siitä, että yksikään sellainen, joka on Hänen luokseen katumuksessa ja uskossa tullut ei voi koskaan joutua hukkaan Hänen käsistään. Jeesuksen ja Isän kädet ovat niin suuret ja voimakkaat, ettei "mikään voima, eivät henkivallat, ei tuska, ei kuolema eikä mikään muu luotu" voi erottaa Isän Jeesuksen luo vetämää pelastuksen lahjasta.

4. Isä tahtoo, että Jeesus herättää jokaisen Häneen uskoneen ylösnousemukseen kuolleista. He saavat uudet ruumiit, jotka ovat Kristuksen kirkastetun ylösnousemusruumiin kaltaisen.

5. Isä tahtoo, että Jeesus antaa iankaikkisen elämän jokaiselle, joka tulee Hänen luokseen ja uskoo. Se on elämää joka ei milloinkaan pääty ja jonka yli kuoleamalla ei ole mitään valtaa. Se on laadultaan Isän ja Pojan tuntemista.

Mikä on ihmisen tahdon osuus?

Mutta eikö sitten ihmisen omalla tahdolla ole mitään merkitystä pelastuksen asiassa? Eikö hän itse olekaan vastuussa siitä, ottaako hän vastaan Jumalan Jeesuksessa valmistaman pelastuksen vai ei? Ei kaikeksi Jumala pakota ketään sisälle pelastukseen?

Raamattu vastaa näihin kysymyksiimme näin:

"...ahkeroikaa pelolla ja vavistuksella, että pelastuisitte. Jumala näet vaikuttaa teissä sekä tahtomisen että tekemisen, että hänen hyvä tahtonsa toteutuisi." (Fil. 2:12-13)

Jumala itse vaikuttaa tahtomisen ja tekemisen ja juuri siitä syystä ihmisen on tulee tahtoa pelastumistaan.

Ihmisen tahto on sidottu. Se on joko synnin himojen sitoma tai sitten Pyhä Henki sitoo sen itseensä. Kun Isä vetää Sinua, se tarkoittaa, että Hän synnyttää Sinussa tahdon kääntymä avuttomana Kristuksen puoleen. Kun siis Jumala antaa tämän tahdon, niin Sinun tulee toki tahtoa sitä, mitä Jumalakin tahtoo.

Rukous: "Tapahtukoon Sinun tahtosi!" on siis Pyhän Hengen synnyttämä. Se ei tarkoita sitä, että sinä luopuisit omasta tahdostasi vaan sitä, että Sinun omaksi tahdoksesi tulee se, mitä Jumalakin tahtoo.

Jumalan valmistama pelastus on vapaa lahja jokaiselle, joka tulee Jeesuksen luo. Hänen rakkautensa on olemukseltaan sellaista, että se ei voi pakottaa ketään sisälle Jumala valtakuntaan. Mutta kun myös ihmisen tahto on synnin turmelema, Hän suuressa rakkaudessaan vaikuttaa myös pelastustahdon. Hän etsii, Hän vetää puoleensa evankeliumin sanalla. Hän vaikuttaa pelastuksen kokonaan.

Mikä ihmeellinen vapaus ja turvallisuus tässä onkaan! Minun pelastukseni ei lepää missään muussa, kuin siinä mitä Isä tahtoo ja mitä Jeesus on tehnyt ja Pyhä Henki vaikuttaa.

Olet silti vastuussa

Tästä ei kuitenkaan saa eikä voi tehdä sitä johtopäätöstä, että ihminen ei olisi vastuussa Jumalan edessä. Vaikka et voi itsessäsi Jumalan mieleistä pelastustahtoa vaikuttaa, voit Jumalan Sinuun kohdistuvan kutsuvan ja vetävän työn tukahduttaa. Voit vastustaa Herran pelastavaa armotyötä johdonmukaisesti loppuun asti. Jos hylkää Hänen valmistamansa pelastuksen, joudut itse kantamaan koko vastuun siitä. Jumalan syytä ei ole, että liian moni hylkää armon ja

suuntautuu kohti iankaikkista rangaistusta.

Usko on siis Isän vetämisen tulos. Usko on Jumalan suuri lahja. Isä suorittaa tämän vetämisen siten, että Pyhä Henki puhuu Jumalan sanaa Sinun omalle tunnillesi. Jumala käyttää siis omaa sanaansa välineenä, jolla usko syntyy. Ei siis niin, että ensin olisi usko, joka sitten tarttuisi Jumalan sanan lupauksiin, vaan niin että Jumalan sana osuu sydämeesi lakina ja evankeliumina ja synnyttää Sinussa uskon, joka tarrautuu juuri tuohon Jumalan sanaan. Laki musertaa sydämemme näyttäen, miten hirvittävä on synnin turmelus meissä. Evankeliumin sana taas avaa silmiemme eteen ristillä verensä vuodattaneen Jeesuksen Kristuksen ja lohduttaa lain parannukseen taivuttaman sydämen anteeksiantamuksen lahjalla.

Viime kädessä vastuamme on siinä, suostummeko Jumalan sanan tutkittaviksi ja parannettaviksi. Kun Herran sana lähestyy meitä, meillä voi olla samanlaisia kiusauksia kuin Jeesuksen kuulijoilla. Kun Jeesus ilmoitti olevansa Elämän leipä, he kuittasivat Hänen puheensa viittaamalla siihen, että Jeesushan oli nasaretilainen puuseppä, jonka perheen he hyvin tunsivat. Meidän kohdallamme kiusaus saa muodon: Onko Raamattu nyt sitten ihan oikeasti Jumalan puhetta, kun maailmassa on niin monenlaisia uskontoja ja oppeja. Sana ristiinnaulitusta Kristuksesta on viisautta ja oppineisuutta korostavalle suomalaiselle aivan yhtä suurta hullutusta, kuin se oli aikanaan kreikkalaisille. Mutta ken suostuu ”Jumalan hulluuden” puhutteluun, tulee näkemään, että siinä ja vain siinä on voima pelastaa hänet iankaikkiseen elämään, joka alkaa jo nyt ja jatkuu iäti Herran luona.

Kutsu epäuskoisille

Tekstiyhteytemme osoittaa selkeästi, että Jeesuksen kuulijat olivat vastuussa omasta epäuskostaan. Tekstimme hän on Jeesuksen vastaus juutalaisille, jotka kieltäytyivät uskomasta Häneen, vaikka Hän oli edellisenä päivänä ruokkinut heidät ja 5000 muuta miestä viidellä leivällä ja kahdella kalalla. Näkemistään ihmeistä huolimatta kuulijat paaduttivat sydämensä Jeesuksen sanalle.

Juuri heille Jeesus halusi uudistaa kutsunsa. Samalla Jeesus osoitti, että vaikka kuulijat hylkäisivätkin Hänet Elämän Leivän, Hänen pelastustyönsä tulisi kuitenkin marssimaan eteenpäin. Jumala huolehtisi siitä, että Jeesuksen luo tulijoita tulisi olemaan. Taivas tulee kerran täyttymään. Pakanain täysi luku on kerran ylistävä kirkastettua Kristusta. Jumalan suunnitelman loppuun saattamista ei ihmisten epäuskokaan kykene estämään, mutta surkea on niiden osa, jotka jäävät epäuskoonsa.

Epäusko ei ole suinkaan uskon puutetta, vaan se on omaan itseensä, omaan järkeensä, omiin kokemuksiinsa, omiin haluihinsa, omaan tahtoonsa ja omiin tunteisiinsa ja itse valittuihin auktoriteetteihin luottamista. Siksi se on Jumalan yläpuolelle nousevaa itsekorotuksen eli ylpeyden syntiä. Epäusko uskoo omiin mahdollisuuksiinsa löytää rikas elämä Jumalasta riippumattomana.

Ketään tulijaa ei hylätä

Usko alkaa siitä, että ihminen tunnustaa kyvyttömyytensä auttaa tai pelastaa itsensä ja heittäytyy Jeesuksen armon, Jumalan pelastavan tahdon varaan. Usko ei ole suoritus, ei ansio, vaan avuttoman paluuta sen Isän luo, joka ottaa rikkoneen vastaan. Jos haluat varmistautua siitä, että kuulut Jumalan pelastukseen valitsemiin, niin riittää, että tuhlaajalapsen tavoin käyt Jeesuksen luo. Sillä juuri ne, jotka tulevat Jeesuksen luo ovat niitä, jotka Jumala on antanut Jeesukselle.

Saat siis yksinkertaisesti vain asettaa koko turvasi ja luottamuksesi Jeesukseen.

Yhtään ainoata sellaista poikkeusta ei löydy, joka olisi tullut Jeesuksen luo ja hänet olisi heitetty ulos.

Jeesus ei aseta vähäisintäkään ehtoa sille, millaisena Sinä voit tulla hänen luokseen. Kuka tahansa saa tulla! Millaisena tahansa! Voit tulla kontaten tai iloisesti hyppien. Voit tulla masentuneena tai riemuiten.

Milloin tahansa saa tulla! Ikää ei kysytä. Saat olla lapsi tai nuori. Saat olla keski-ikäinen tai vanhus. Saat olla terve tai sairas. Tänä on otollinen aika, tänään on pelastuksen päivä. Saat tulla kuinka syntisenä tai kuinka syvälle langenneena tahansa. Saat tulla vaikka olisit juossut kauas omille teillesi Hänen luotaan.

Harhateiltä palaavat

Lueskellessani viime aikaisia uskon tulo todistuksia hengellisistä lehdistä, silmiini on pistänyt se, miten usein todistajat kertovat jossain nuoruutensa vaiheessa avanneensa sydämensä Jumalan sanalle ja Herralle Jeesukselle, mutta sitten myöhemmin maailma on riepottanut heitä monenlaisille harhapoluille. Mutta Herran sana otti heidät lopulta uudelleen kiinni ja taivutti heidät parannukseen. Kun Isä on aloittanut meissä hyvän työnsä, niin hän lupaa viedä sen loppuun asti. Herra ottaa tuhlaajapoikansa vastaan, mutta Hänen ensimmäinen tahtonsa on toki, että uskon lahjan saatuamme annamme sen kasvaa Jumalan sanan alla, Herran omien yhteydessä silloinkin kun elämäämme kohtaavat myrskyt. Niidenkin keskellä Herra on kanssamme.

Japanilaisen miehen todistus

Mutta kovin paljon Herra joutuu tekemään monen kohdalla, ennen kuin kutsu tulla Hänen luokseen otetaan vastaan.

Japanilainen ystäväni Tooru Miyazaki kertoi, miten hän muutama vuosi sitten sai tulla Jeesuksen luo. Erään unettoman yön sisäisten kamppailuiden jälkeen hän joutui sanomaan Jumalalle:

"Ota minun elämäni hallintaasi, en selviä omin keinoin ilman Sinua."

Toistakymmentä vuotta oli Herra jo vetänyt häntä puoleensa. Kristitty rouva oli kertonut Hänelle Jeesuksesta, hänen syöpään sairastunut ja 37-vuotiaana kuollut pikkusisarensa uskon tuleminen ja ihmeellinen rauha kuoleman edessä ja se, että Jumala oli näyttänyt tälle taivaan ihanuuden tajuttomuuden keskellä oli puhutellut häntä. Herra oli tarttunut myös hänen omaan terveyteensä. Sairaalassa hän oli myöntänyt, että kyllä Jumala siellä jossain on, mutta hän haluaa päättää omista asioistaan itse. Mutta vasta sitten kun tämän kyvykkään miehen omat laskelmat pettivät liiketoimissa - hän ei osannut ottaa laskelmiinsa liikekumppaninsa syntisyyttä ja tuli pahasti petetyksi - hänen silmänsä avautuivat näkemään myös oman syntisyytensä.

"En kykene raivaamaan itselleni omaa tietäni, Herra tule Sinä minun elämäni."

Yllätyksekseen Hän saikin kohdata Isän rakkauden ja huolenpidon. Yhdessä päivässä Herra järjesti kuntoon myös hänen ajalliset asiansa, sen jälkeen kun hän oli jättäytynyt Jeesuksen käsiin. Hän alkoi käydä säännöllisesti kirkossa ja Raamattu-opetuksessa ja hänet kastettiin. Pian sen jälkeen hänen poikansa päätti myös lähteä isänsä viitoittamalle tielle taivasten valtakunnan lapsena. Mies kertoi hämmästyksekseen huomanneensa, että Jumalan Sana on alkanut muuttaa hänen elämänsä.

Tule Herran luo

Tänään Herra on keskellämme sanassa ja ehtoollisessa. Hän tahtoo Sinun pelastumistasi. Pelastuksesi on kokonaan Herran varassa. Annan siksi Isä vetää Sinut Jeesuksen luo. Kun yksinkertaisessa rukouksessa ”Herra armahda minua” huudat Hänen puoleensa, tiedä, Sinua ei heitetä ulos.

Sinua, joka tiedät jo olevasi Herran oma, Hän kutsuu syömään hänen omaa lihaansa. Elämäsi on sen varassa, että ruokit sitä sillä armolla, joka vuotaa meille Golgatan pyhästä verestä ja Jeesuksen murretusta ruumiista.

Isän ja Jeesuksen tahto sinun elämäsi suhteen on parasta, mitä Sinulle voi tapahtua. Pääset turvalliselle ja iankaikkiselle kalliopohjalle. Haat jatkaa tänään matkaa Jeesuksen kanssa.